

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΙΝΦΑΝΤΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Μή ἀληθινὴ ιστορία πού μοιάζει μὲ παραμύθι. Τέ συνεικέσιο ἐνὸς μικροῦ βασιλέως καὶ μιᾶς μικροσκοπικῆς πριγκιπεσσῆς. Λουδεβίνος 15ος τῆς Γαλλίας καὶ Ἄννα Μαρία Βικτωρία. Ή πρεσβίτερος τοῦ δουκός τετράχορον Σιμόν. Η Ἰννόκεντος Μαργαρίτα στὸν αὐλῆς τῆς Γαλλίας. Ἐρτές καὶ πανηγύρεις. Ο διάνοτος τοῦ Ἀντιβασιλέως. Οπεράς ὡς δεύτερη τῶν Βευρβάνων διόρχεται τῇ μικρούλῃ Ἰννόκεντα. Ο ώμος τοῦ δεύτερον θεοτόκου τῆς Ἰσπανίας. Η ἀπογεύτευση τῆς μικρῆς μηνότης κ.τ.λ.

 Ζοῦσε μιὰ φορά κ' ἔνα καιφό στην Ἰσπανία μιὰ μικρούλα πρήγματος τριῶν χρόνων που ἤταν κόχη ἐνὸς μεγάλου βασιλέως. Τὸν ἕ- διο καὶ δοῦλο καὶ στὸ γενετονικό βασιλεῖο τῆς Γαλλίας ἦνας μικρός
βασιλῆς μόλις ἵντεκε χρόνων, ώραιος σάν τὸν ἥλιο. Αὗτα τὰ δύο παιδιά φωνόντουσαν σά νησαν πλακέμενά τὸ ἔνα για τὸ ἄλλο. Γι' αὐτὸν καὶ δι πατέρων τῆς μικρούλας πρωγήτεσσας ποὺ ήταν συγχρόνως καὶ θείος τοῦ μικροῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀπόφασίστηκεν πά τοῦ τὴν δώση για σύζυγο. Ο δούλης τῆς Ὁρλέαντης, ποὺ ήταν ἀντιβασιλεὺς τῆς Γαλλίας, μέχρι τῆς ἐντύλικωσής του μικροῦ βασιλεούς ἀκούει μὲν ικανοποίησις τὶς συχετές προτάσεις ποὺ τοῦ ἔγιναν, γιατὶ ἐβλέπε δι τὸ μὲν αὐτὸν τὸ γάμο θὰ δέσσασφατιζόταν συγχρόνως ἡ ήσυχηα μέσος στὴ Γαλλία κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀντιβασιλείας του καὶ ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν δύο γενετονικῶν χρώμων.

Ἐτοι ί μικρούλα προγκητέσσα ἔψυγε ἀπό το
ἀπό τὴν πατρίδα της για νό δόηγηθη στὸ βα-
γνώταν, διαν μεγάλωνε, σύζυγος καὶ γά τ' ἁν-
τὴν ἐθμοτούρη τῆς αὐλῆς τῆς Γαλλίας, στὴν
οἰδα τὰ βασιλεύειν μιὰ μέρα. Μιὰ κοινὴ εὐτυχία
φαινόταν ποιε ἑμέλλει νά ἐνώσῃ τὴν τύχην
τῶν δύο μικρών βασιλόπουλων, ὅταν, ἔσπειρα,
ἔνα κακὸ πνεῦμα βάλθηκε νά διαλύσται τοὺς
παιδικοὺς αὐτοὺς ἄρρεβαντες, ἀκριβῶς κατά
τὴν ἐποχὴν πόδε ἐπόρευτο νά γίνονται αἴσιοι ἐπί-
σημως. Αὐτὸ τὸ κακὸ πνεῦμα ἡταν ἔνας Γάλ-
λος πράγκης ὃ όποιος πάντας δὲν ἀντιμειούσαι τῆς
Γαλλίας δοὺς τῆς Ὁρλέαντος πάντας ἔξαφα,
ἀνέβαιε αὐτὸς τῇ θέσι του. Ἐκεῖνο τὸν καιρὸν
οἱ μικρῷς βασιλεὺες τῆς Γαλλίας ἀρρώστησε βα-
σειά καὶ λίγο ἐλειψε νά ὑποκύψῃ στὸ μικραῖο. Φοβήθουμεν λοιπὸν δὲ πράγκην ἀντιμειούσαι
μήποτε ὡς νεαρός βασιλεὺες τεθάνη πρὸν ἀλόγων
ἀπόκτηση διάδοχος καὶ μὴ θέλοντας γά τὰ περιβο-
λὴ ἔτοιο ὃ θόρνος τῆς Γαλλίας οὖσα πρὶν κηρυκτα
οἶκον ἔθνησιν πρὸς τὸν δικὸ του, ἀποφάσιε νά πανεργεῖν τὸ γρήγορεσσο τὸ νεαρὸ το
κέρων με μια προγκητίσσα ἀνήλικη ποι νά μπο-
ρῃ νά γίνη μητέρα. Ἐτοι, ἀκούγοντας μόνο τοὺς
φίλους της ὑπεροφρανέας του καὶ τῆς φιλοδοξίας
του, ξανῆστει τη μικρούλα ιστανδεῖ προγκη-
τέσσα στὸ βασιλεῖα πατέρεια της, ἀψήφωντας
τὴν ὄγη του καὶ μὲ κάνδυνον νά τὸν κάνη νά
κηροῦνται τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Γαλλίας. Ἐπει-
ταν βάστηκε νά πανεργψῃ τὸ μικρὸ βασιλέα
του, μὲ μια προγκητίσσα πολὺ μεγαλειτέρα του
στὴν ἥλικα, μὲ τὴν διοιαί ἀπόκτησε πολλὰ
παιδιά! ...

"Ολ' αὐτά πού σας διηγηθήκαμε παραπάνω δὲν είνε ταραχήνε... Ήσα μπροσθείς βέβαια να ἔται και γίνεται λόγος για ένα μικρό βασιλόπουλο σιλοπούλα και για ένα κακό πνεύμα που τάχαλι τάσι συγκρήτη... Είναι μ' ἀληθήνη Ιστορία, είναι ή γεραιτερέμονον συνακοειδέν πού λίγο έλειψε να ποτε μετεψή της μακρής Ἰνφάντας τῆς Ιαπωνίας Βικτωρίας και τοῦ μικροῦ Λουδοβίκου 15ου, αὐτόν σιλέος· δ' όπως εἰς, ἀπό ήττας πάντες χρόνοι, έκανθες μπούλες τον τὸ στέμμα τῆς Γαλλίας, τον τόπο κώστου.

Οταν δὲ μέγις βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος 14ος πεθαίνοντας ἀφῆσε τὸ υρόν του στὸ μικρὸν τὸν ἔγχον, ὃ δύοις λόγῳ τῆς ἡλικίας του δὲ μπορῶν σε αὐτὴν εἰπεῖν, ἐκπόνησθε στὴ Γαλλία λᾶντριβασίει, τὴν ὄπια, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο, ἀνέβαινε ὃ δοῦε τῆς Ὀρλέανς, θεοῖς καὶ ἑξάδελφος τοῦ πατρὸνός τους βασιλεώς. Αὗτος ἦταν δὲ πρήγματος ποὺ κατὰ τὸ 1721, δέχτηρε, δῶς εἴταπε παραπομνησίαν, μὲ μεγάλην εὐχαριστίην τὴν πρόστασην τοῦ ποὺ ἔκανε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας πέρα συνοικεύσιν μεταξὺ τοῦ μικροῦ βασιλεύος καὶ τῆς κόρης του. Οἱ δοῦε τῆς Ὀρλέανς ἔβλεπε δύο μὲ μ' αὐτὸν τὸ γάρ θαύμα τῆς Ιλιανούποιντο συντρόψοντας τόσο τὰ προσωπάκα τους συνεδέοντα διοι-

καὶ τὰ προσωπικά του ουμέφεντον οὐο-
καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας.

Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἦταν τότε
ὁ Φίλιππος δος, ὁ ἀποίας ποιὸν ἐτερψθῆ-
με τὸ στέμμα τῆς Ἰσπανίας, τὸ πολο-
τὸ καληρόνυμος τὸ θεῖος τοῦ Κάρολος ΙΙ,
ήταν Γάλλος καὶ ὄνομαζόταν
δοὺς τοῦ Ἀνζού. Οἱ Φίλιππος Υ., ἀ-
λλοι οὐδινᾶς τὴν αἰωνιότητα τοῦ πάτρου

H. Ινφάγια Βικτωρία

(*Εργο τοῦ Μπέλ)

παῖς γὰρ οὐ τὴν προπλαντικήν. Ὁ ἴδιος διοίκει τὴν πόρτα τοῦ ἀμάξιοῦ τῆς μικρῆς ἀρραβωνιαστικῆς τοῦ καὶ τὴν ἐδέχτηκε στὴν ἀγκαλιά του. Ἐπειτα, ἀφοῦ ή Βικτωρίᾳ δέχτηκε τὰ σεβτὴν παραγκήπων τῆς Γαλλίας, οἱ δύοισι ἀκολουθοῦσι τὸ βασιλέα, ἔξακολούθησε τὸ ταξεδίον της γὰρ τὸ Παρίσιο, δυον ἐπρόκειτο νὰ τὴς γίνηται ἑταῖρος τὸ ιδρυδοχώρι. Ὄταν, τέλος, η πομπὴ ἐφύσαε στὸ Παρίσιο, ὃ βασιλεύεις ὃ ἰδωνοῦ τὴν ὁδηγίας στὰ διαμερίσματα τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Αιώνιθρου πον εἶχαν ἐνομάσατε εἰδίκων· γι αὐτῆς.

Η ερότης που έδιδθαν πάροι την μελλοντική βασιλίσσης της Γαλλίας, κρίχωσαν το ίδιο βράδυ της αφίξεως της με πυροτεχνήματα, και φωταγωγήσαν τις και έξακολούθησαν επί πολές ήμέρες. Στις 12 Φεβρουαρίου γέννησε και επίσημη λειτουργία στο ναό της Παναγίας τῶν Παπούων.

Η μικρούλα Ιωνίαντα αφίξεις νά υποδύνεται τό νέο της φόλο της μελλοντικής βασιλισσούς με μιά άξιωματική εγκόλπια. Τό πρώτο της έτη πάρει μαζί πρόσωπο σοφάδοτης και έφερτο πρόσωπο της άλλης πρωγικότητας της ήλικιας της ως πρόσωπο παιδιά. Ήταν καταγωγέων με την τούχη της, δινώς άποδεκυνόντων την παρακλήση επιστολές της, τις διοίτες έστελε πρός τη μητέρα της, βασιλισσα της Ισπανίας.

«Ο βασιλεύς, δούλυγος μου,
ενθάρρυσε τολόν
πλημματά γιατί η θεοφυσώδη αἴ-
σθήματα πονήσκετε γι' αυτόν...
Σᾶς άγαπα κι' αντές γεννήσω... Τό-
τε είπε μπροστά μου και ξέρησα
ξαρπετικά γι' αυτό, γιατί νοιώθω
για τὸν ἀγαπητόν μου πατέρα
καὶ τὴν ἀγαπημένην μου μαμά την

